

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. července 2020 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Hartmana a přísedících Ing. Ladislava Langmajera a Tomáše Plechatého,

takto:

Obžalovaní

- 1) [REDACTED], narozený [REDACTED], místem narození [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], nyní ve výkonu trestu odnětí ve věznici Pardubice,
- 2) [REDACTED], narozený [REDACTED], místem narození [REDACTED], bytem [REDACTED], nyní ve výkonu trestu odnětí ve věznici Praha – Pankrác,
- 3) [REDACTED], narozený [REDACTED], místem narození [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], nyní neznámého pobytu v cizině, proti němuž je vedeno řízení jako proti uprchlému,

jsou vinni, že

dne 16. 11. 2016 v době kolem 22:40 hodin v Mostě, v ulici tř. Budovatelů čp. 2831, v prostoru herny „Bonver“, v prostoru pánské toalety, po předchozí rozepři mezi obžalovaným [REDACTED] a obsluhou herny, poškozeným [REDACTED], narozeným [REDACTED], která vyústila v jeho fyzické napadení, kdy jej obžalovaný [REDACTED] opakovaně udeřil pěstí do obličeje, se jej poškozený [REDACTED] snažil vytlačit z prostoru toalet, v čemž se mu snažila pomoci jeho manželka, poškozená [REDACTED], narozená [REDACTED], která si na svoji a jeho ochranu vzala kovovou tyč (nohu od stolu) o délce 74 cm a váze 0,56 kg, a když se konflikt přemístil do prostoru baru, vběhli do herny obžalovaní [REDACTED] a [REDACTED] a společně nejprve údery a kopy napadli poškozeného [REDACTED] a jeho manželku, poškozenou [REDACTED], přičemž obžalovaný [REDACTED] jí vytrhl kovovou tyč z ruky, v důsledku čehož upadla na zem, kde ji obžalovaný [REDACTED] opakovaně kovovou tyčí udeřil do těla, čímž jí způsobili objektivně zjistitelné poranění, a to pohmoždění měkkých tkání s otokem a kožním

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Petrášková.

krvácením v oblasti přechodu pravé boční a zadní strany hrudníku, s obvyklou dobou trvání obtíží (bolestivost) po dobu kratší jednoho týdne a obžalovaný [REDAKCE] vytáhl z kapsy přesně nezjištěný nůž, se kterým bodl poškozeného [REDAKCE] do pravé části zad a následně jej udeřil barovou židlí o váze 7,345 kg do oblasti zad, přičemž poškozený v důsledku předchozího fyzického napadení obžalovanými [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] utrpěl poranění obličeje, zahrnující krvavý výron s otokem měkkých tkání levé očníce pravděpodobně dosahující krajiny levé lící kosti, pohmoždění měkkých tkání s otokem a kožní oděrkou levé tváře a pohmoždění dolního rtu, s obvyklou dobou trvání obtíží (bolestivost) po dobu kratší jednoho týdne a v důsledku následného bodnutí obžalovaným [REDAKCE] utrpěl bodné poranění hrudníku, a to bodnou ránu v dolní části zadní plochy hrudníku vpravo, pronikající do pravé pohrudniční dutiny s vniknutím, resp. s nashromážděním vzduchu (tzv. pneumotorax) i krve (tzv. hemathorax) v této dutině, s proniknutím vzduchu do podkoží hrudní stěny a i se zasažením pravé plíce a jejím kolapsem, což představovalo poranění vážné v poškození důležitého orgánu s ohrožením života poškozeného, který byl pro uvedené zranění hospitalizován po dobu jednoho týdne v Masarykově nemocnici v Ústí nad Labem, kde se podrobil operačnímu zákroku,

přičemž obžalovaný [REDAKCE] byl rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 16. 8. 2011, spisové značky 4 Tm 27/2011 uznán vinným mj. proviněním výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku a obžalovaný [REDAKCE] byl rozsudkem Okresního soudu v Nymburku ze dne 3. 11. 2010, spisové značky 4 T 141/2010 uznán vinným mj. trestným činem výtržnictví podle § 202 odstavec 1 trestního zákoníku,

tedy

všichni obžalovaní

dopustili se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadli jiného a obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] spáchali takový čin opětovně,

obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE]

dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jinému úmyslně ublíží na zdraví, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný [REDAKCE]

jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchali

obžalovaný [REDAKCE]

jednak přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, jednak zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku,

obžalovaný [REDAKCE]

jednak přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, jednak pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odstavec 1, § 146 odstavec 1 trestního zákoníku,

obžalovaný [REDAKCE]

jednak přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odstavec 1, § 146 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [REDAKCE]

Podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **15 (patnácti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **2 (dvou) roků**.

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4,5 (čtyř a půl) roku**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 75 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu zákazu pobytu v obvodu města Ústí nad Labem v trvání **jednoho (1) roku**.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se současně **ruší** výroky o trestech; jednak z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1, ze dne 5. 3. 2017, spisové značky 44 T 17/2017, který nabyl právní moci dne 15. 3. 2017, a jednak z trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 7. 2017, číslo jednací 2 T 65/2017 - 198, který nabyl právní moci 29. 7. 2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

U obžalovaného [REDAKCE]

Soud podle § 44 trestního zákoníku **upouští** od uložení souhrnného trestu, neboť souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 68 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, uložený mu rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 16. 5. 2018, číslo jednací 4 T 41/2016 - 390, který nabyl právní moci téhož dne, **je dostatečný**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou všichni obžalovaní, a to společně a nerozdílně, povinni uhradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem Orlická 4/2020, IČ 41197518, škodu ve výši **45 906,60 Kč**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] a to společně a nerozdílně, povinni uhradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem Orlická 4/2020, IČ 41197518, škodu ve výši **3 556,83 Kč**.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozený [REDAKCE], narozený [REDAKCE], bytem Studentská 982, 438 01 Žatec, s nárokem na náhradu škody **odkazuje** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě podal dne 3. 11. 2017 na obviněné [REDAKCE] obžalobu pro jednání popsané ve výrokové části tohoto rozhodnutí.
2. V předmětné trestní věci byla opakovaně provedena hlavní líčení, ve kterých byly provedeným dokazováním zjištěny dále uvedené skutečnosti.
3. Z důkazů provedených při hlavním líčení zjistil soud tento skutkový stav. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE], proti jehož osobě je vedeno řízení jako proti uprchlému, protože nebyl před soudem

slyšen, do protokolu o výslechu obviněného po řádném poučení využil svého práva a k věci odmítl vypovídat. Obžalovaný [REDAKCE] vypověděl, že v předmětné době v dané herně byl přítomen, kdy s [REDAKCE] hráli automaty, poté šli vybrat výhru a poté s herny odešli, načež bratr [REDAKCE] mu sdělil, že je mu zle, pročež odešel na toaletu, kdy na něho čekali na chodbě. V této době uslyšel hluk a po otočení se, uviděl svého bratra [REDAKCE], jak se pere s poškozenými. Chtěl, aby s tímto přestali, proto na místo došel, přičemž dostal úder, to když je od sebe odtrhával a poté „se to tam již pralo“. U poškozené viděl tyč, proto šel bratrovi pomoci. Omlouvá se poškozeným za to, co se stalo, o tom, že byl poškozený „probodnutý“, nevěděl, dozvěděl se to až ze spisového materiálu. Doznal se k tomu, že u sebe měl malý kapesní nůž a v ruce telefon, když se prali s poškozeným, ale je si jist, že na místě nikoho nebodnul. Připustil úder pěští, ale bodnutí nikoliv. K osobě obžalovaného [REDAKCE] uvedl, že tento měl nějakou tašku a taky nějaký nůž, ale neví, zda ho tento na místě použil. Do protokolu o výslechu obviněného mj. uvedl, že na místě jednal v sebeobraně, neboť jeden z poškozených Vietnamců měl u sebe tyč, kterou napadl bratra [REDAKCE], žádného Vietnamce nebodnul, nůž, který držel v ruce, měl zavřený a poškozenému dal jenom pěští. Důvod napadení bratra [REDAKCE] nezná, není schopen vysvětlit poranění od nože u poškozeného [REDAKCE], kterého pouze praštil židlí do přední části těla, to proto, aby zabránil svému napadání. Poškozenou [REDAKCE] fyzicky nenapadl, pouze do ní strčil, aby jej „neuhodila“, pěští tuto neudeřil. Na místě dále viděl, jak se bratr [REDAKCE] pere s Vietnamcem a jak na něho šla Vietnamka s tyčí, z důvodu čehož ho bránil. Poškozenému [REDAKCE] se v jednacím síni za incident omluvil. Taktéž poškozené [REDAKCE] se v jednacím síni za incident omluvil s tím, že ho to moc mrzí.

4. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že obžalovaní přišli, chtěli prodat hodinky, které koupit nechtěli, a proto dva z nich odešli, kdy jeden z těchto šel na toaletu. Tohoto následoval, neboť viděl, jak v ruce drží alobal, pročež se domníval, že tam jde něco dělat „s heroinem“, tohoto vyhodil, kdy daný muž jej zmlátil. Dále uvedl, že v předmětné chvíli měl v ruce klíče, kterými daného muže praštil, načež se mu podařilo odejít z toalet, avšak na pomoc tomu muži přišli ostatní. Svoji přítelkyni přivolával na místo s žádostí o pomoc, kdy jeden z útočníků „se pustil“ do jeho přítelkyně a ostatní dva do jeho osoby. Mužem, který nabízel k prodeji předmětné hodinky, byl v jednacím síni přítomný obžalovaný [REDAKCE]. Mužem, který jej pobodal a také na něho vzal židli, je v jednacím síni přítomný [REDAKCE]. Dále sdělil, že třetí útočník zde chybí, kdy tímto byl muž, který odešel na toaletu a jehož následně z této „vyhodil“. Prvotní napadení své osoby bylo od osoby přítomné na toaletě, která nenachází se v jednacím síni. Zcela jist si je tím, že mužem, který jej bodnul, je obžalovaný [REDAKCE]. Svými klíči praštil osobu, která byla na toaletě, ten není v jednacím síni přítomen. Je si jist označením útočníků tak, jak to před soudem učinil. K podrobnějšímu popisu incidentu uvedl, že nejprve jej napadl muž na toaletě, a poté, když se dostal z toalety, přišli ostatní a „pustili se do něj, a to tak, že rukama, nohama“, načež jeden z nich vytáhl nůž a pobodal jej tímto. Tohoto si všiml, až když odešel k baru. V jednacím síni přítomného obžalovaného [REDAKCE] označuje za muže, který bil jeho přítelkyni, která ležela na zemi, a tento si na ni sedl, když v předmětné chvíli bránil se útoku muže, který byl na toaletě a současně proti, v jednacím síni přítomnému [REDAKCE], jehož označil. Ke svým zraněním vyjádřil se pak, že je mu známo, že na místo přijela záchranka, která jej odvezla do nemocnice, více neví. Až následujícího dne mu bylo sděleno, že se nachází v Ústí nad Labem na oddělení ARO. V důsledku svých poranění nemohl chodit, ležel na lůžku, měl „připojenou hadičku“, nebyl ničeho schopen a byl odkázán na pomoc druhých. Jeho hospitalizace trvala asi jeden týden. Před policejním orgánem mj. vypověděl, že neví, kdo z útočníků jej pobodal, kdy pamatuje si, že byl několikrát udeřen pěští, byl otřesen a vše proběhlo rychle. Jeden z útočníků vzal také židli a udeřil jej s ní do zad. Poté, co útočníci utekli, přiběhl k baru, sundal si bundu a měl na ruce krev, sdělil své přítelkyni, že je pobodán. Po popisu útočníků současně sdělil, že se domnívá, že když je znovu uvidí, tak je pozná. K rozporům mezi svojí výpovědí, učiněnou

před policejním orgánem a následně před soudem, spočívající zejména v tom, že na Policii ČR uvedl, že neví, kdo ho „pobodal“ a před soudem bezpečně označil muže, který jej „pobodal“, uvedl, že v ten den nebyl v pořádku a nemohl si na nic vzpomenout, při výslechu před soudem je to jiné a vzpomněl si na něj, načež uvedl, že je to s jistotou ten muž, na kterého ukázal. K dotazům obhájce pak sdělil, že se domnívá, že nikdo jiný tam zbraň neměl, ve chvíli, kdy byl napadán, jeho manželka seděla u baru, když tuto na pomoc přivolal až poté, kdy prvotnímu útočníkovi přišli další dva na pomoc. Z důvodu toho, že se sám bránil probíhajícímu útoku, není schopen říci, co přesně dělala jeho žena. Neví, zda tato držela tyč. Obžalovaný, který není v jednací síni přítomen, na jeho osobu útočil pouze pěstmi. Před daným incidentem obžalovaní do herny občas docházeli, nikdy dříve se nechovali vůči jeho osobě agresivně. Obžalovaný, který jej bodl, stál po jeho pravé straně a vzal na něho židli, když bojoval s druhým útočníkem. Jedině on stál po jeho pravé straně a pohyboval se ještě za jeho osobou, neboť ten druhý útočník stál před ním a bojoval s ním. Bodnutí své osoby si uvědomil ve chvíli, kdy šel k baru. Útočník, jehož měl za zády, byl velmi agresivní a pohyboval se okolo něho, ten první útočník jej mlátil stále do obličeje, čemuž se bránil. Neviděl přímo, že by jej obžalovaný [REDAKCE] bodnul, avšak tento stál vedle něho a nikdo jiný v jeho bezprostřední blízkosti, kromě těch dvou obžalovaných, jejichž postavení popsal, se nenacházel. U nikoho z útočníků nůž neviděl.

5. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že předmětného dne kolem 22 hodiny seděla u baru, kdy jeden z obžalovaných jí neustále nabízel k prodeji hodinky, o které neměla zájem. Poté šel tento na toaletu, kde byl dlouho, z důvodu čehož [REDAKCE] šel za ním a chtěj jej „vyhodit“, pročež jej obžalovaný zmlátil, což od baru viděla. Obžalovaný jej škrtil a mlátil ho pěstí, z důvodu čehož vzala tyč, kterou jenom držela v ruce, neboť se bála, a šla k nim, poté jí daná tyč byla odebrána a už si nic nepamatuje. Po ukončení incidentu si všimla, že panu [REDAKCE] teče krev ze zad a nemohl dýchat. Bála se, klepala se, na místo byla přivolána Rychlá záchranná služba. Je jí známo, že ještě někdo přiběhl a praštil pana [REDAKCE] židlí, ona sama byla bita tou tyčí, kterou jí dotyčný vzal z ruky, přičemž neví, kdo to byl, bylo tam více osob. Zpočátku přišel pouze jeden muž, který nabízel dané hodinky, a ostatní stáli venku. Tyčí byla udeřena do žeber, čímž jí bylo způsobeno pohmoždění, v důsledku čehož nemohla pracovat a musela ležet, nevybavuje si, zda pro ni bylo užito ještě jiných úderů. Osobu, nabízející hodinky, ani další osoby, neznala, útočníci z daného konfliktu jsou přítomni v jednací síni, jsou to dva obžalovaní. Tito se daného incidentu účastnili. Není schopna říci, „kdo mlátil ji a kdo pobodal pana [REDAKCE]“. Muž, který byl na toaletě, měl s sebou nějaký sáček, domnívá se, že incident vznikl proto, že „se naštvála“ osoba, která soustavně nabízela k prodeji hodinky, a kterou „vyhodila“. Neuvědomuje si, zda fyzickému konfliktu předcházelo ještě něco dalšího. Do protokolu před policejním orgánem mj. vypověděla, že její přítel „vyhodil“ z toalety mladíka, který zde šňupal nějakou drogu, pročež se tento naštvál a začal přítele mlátit, což slyšela a viděla od baru. Daný muž jej škrtil a tlačil ke dveřím, z důvodu čehož sáhla po tyči od jedné židle a šla pomoci příteli, který byl napadán. S tyčí nikoho nepraštila, jelikož se celá klepala strachy. Daný muž jejího přítele jednou rukou škrtil a druhou jej mlátil pěstí. Chtěla jej od svého přítele odtrhnout, což se jí nepodařilo, na místo přiběhly další osoby, které je začaly mlátit a jejichž množství neví, avšak když tito postávali před hernou, jednalo se o tři muže a dvě ženy. Fyzický útok byl velmi rychlý, kdy jeden z útočníků vzal židli a touto mlátil jejího přítele, ona sama poté, co upadla na zem, byla bita kovovou tyčí, kterou jí vzali. Poté útočníci utekli, kdy v danou chvíli nevěděla, že byl její přítel pobodán. Poté, co se jim podařilo dostat k baru a umýt se, všimla si krve na oděvu svého přítele, a to na pravém boku, přičemž pod oděvem pak shledala otevřenou ránu, ze které stříkala krev, její přítel si stěžoval na to, že nemůže dýchat. Na místo byla přivolána Rychlá záchranná služba a Policie ČR. Neví, kdo tyto volal. Na toaletě byl nalezen sáček se zbytkem drogy a šála, které byly předány Policii ČR. Průběh incidentu není schopna podrobněji popsat, neboť vše bylo rychlé a z útoku byla otrěsená, vše je zaznamenáno na kamerovém záznamu, který předala Policii ČR. K osobám

útočníků dále uvedla, že tito již v jejich podniku byli a vždy to bylo bez problémů, popis útočníků si nepamatuje, domnívá se, že by poznala toho, který jako první napadl jejího přítele. Ke své výpovědi před policejním orgánem sdělila, že vše vypověděla tak, jak si to pamatovala, domnívá se, že mužem, který bodl jejího přítele, je asi v jednacím síni přítomný obžalovaný [REDAKCE] který je současně tím mužem, jenž jí nabízel hodinky a napadl jejího přítele, a taktéž započal incident na toaletě. Předmětná kovová tyč pocházela z rozbité židle, tuto tyč měli u baru. Danou tyč si útočníci z baru odnesli, zbyly zde ještě ostatní tři tyče. Není schopna říci, který z útočníků jí tyč sebral, touto byla udeřena dvakrát. U žádného z útočníků nůž neviděla.

6. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že ví o tom, že v dané herně „byla bitka“, neboť stál před hernou venku. Nějak se to tam „semlelo“, kdy ví, že kluci šli ven, šli společně k nádraží, přičemž [REDAKCE] se přiznal, že „ho bodnul“, protože „ho vzal klíčkama po hlavě“ a on se bránil. Dále vypověděl, že v danou dobu před hernou společně fetovali, [REDAKCE] šel na záchod, načež byl slyšen „řev, mlácení klíčkama“, jako když se někdo pere. Jeho dva bratři tam šli, byla tam „nějaká strkanice, hádali se a řvali“. Poté, co šel se na místo podívat, viděl, jak tam do sebe strkají. Z důvodu toho, že byl v celostátním pátrání, šel z místa pryč, směrem k nádraží, a od [REDAKCE] poté, co opustil hernu, dozvěděl se, že jej Vietnamec napadl klíči po hlavě, čemuž se bránil. Jeho bratry byli [REDAKCE], tedy obžalovaní, přítomní v jednacím síni, kteří se na místě strkali u automatu a hádali se, přičemž bránil jeden druhého. Daného incidentu se účastnila ještě manželka toho Vietnamce, jak se tito bili, neví. V danou chvíli byly v herně přítomny další osoby, které hrály automaty. Na místo pouze přišel „zarval“, aby přestali a šel ven. Na místě žádnou zbraň neviděl. Domnívá se, že [REDAKCE] nosil kapesní nůž stříbrné barvy, se kterým vybíral z pytlíku amfetamin a nakládal ho na alobal. Není schopen podrobněji popsat údery, [REDAKCE] tahali od sebe [REDAKCE] a toho Vietnamce. Více neví, protože odešel a nikterak do toho nezasahoval. V předmětnou chvíli byl pod vlivem návykové látky, byl orientovaný místem i časem, viděl, které osoby se na místě praly. Návykovou látku požili všichni obžalovaní, jsou to „starý feťáci“. Jako zkušený narkoman poznal, že byli pod vlivem drog. Před samotným incidentem u obžalovaných žádný projev agrese nezaznamenal. Poté, co [REDAKCE] odešel na toaletu, se ostatní obžalovaní lekli, neboť si mysleli, že ho tam někdo mlátí, z důvodu čehož šli dovnitř a bránili ho. Obžalovaný [REDAKCE] s nimi venku kouřil a inhaloval pervitin přes alobal. Před samotným incidentem byl uvnitř herny, hrál zde automaty a taktéž si vybral vyhranou hotovost. O žádné slovní potyčce mu není známo, při vyplácení jeho výhry stáli všichni obžalovaní u jeho osoby. Při svém vycházení z herny, viděl přes skleněné dveře Vietnamku, která vytáhla dva a půl metru dlouhou tyč a máchala s ní po nich, byla to stříbrná lešenářská tyč, asi 8 cm široká. Touto se rozmachovala, jako kdyby hrála baseball, přičemž údery směřovaly „asi na kluky“. Žádný dopad úderu dané tyče neviděl, přítomnost nože na místě nezaznamenal. Použití zařízení herny vůči komukoliv nezaznamenal, po jeho odchodu z herny jej obžalovaní následovali tak do pěti minut. Nečekal na ně, šel pryč, protože se bál, neboť měl nástup trestu. Obžalovaní, přítomní v jednacím síni, byli na místě činu přítomni, poznává je bezpečně. Vyjma jeho osoby a jeho bratranců, byla na místě přítomna ještě jedna žena, ta stála po celou dobu venku, její jméno nezná. Viděl, že [REDAKCE] má u sebe nůž, protože s tímto nakládal pervitin z pytlíčku na alobal. Toto viděl venku před tím, než se tento odebral na toaletu a než se to stalo. Vzhled nože si nepamatuje, byl stříbrný a kapesní, délky čepele asi 10-15 cm. Skutečnost, že Tomáš s tímto nožem bodl Vietnamce, mu sdělil před tím, než je chytli policajti, což bylo asi 300-400 metrů od herny. Sám šel napřed, ale čekal před barákem, protože neměl klíče a oni přišli k baráku. Žádné poranění na [REDAKCE] neviděl, tento se pořád držel za hlavu a ukazoval mu krev na ruce. Ve chvíli, kdy vešel do baru, aby rozehnal daný konflikt, tak u nikoho nůž neviděl.
7. Svědek Julius Daňo vypověděl, že si na daný skutek nepamatuje, kdy nevybavuje si, že by byl přítomen nějakému konfliktu. Obžalované ani poškozené nezná, současně neví, kde se herna

Bonver nachází. Na konci roku 2016 se v Mostě asi zdržoval, nevybavuje si, že by byl někdo udeřen kovovým či ostrým předmětem. Nevybavuje si, že by navštívil hernu s vietnamskou obsluhou. V žádné herně nezaznamenal na nikom krvácivé poranění. Protože „byl rok v kómatu a poté mu zemřela matka“, nevybavuje si, co uváděl v roce 2016 na Policii ČR.

8. Svědkyně Marie Cínová mj. vypověděla, že dne 16. 11. 2016 někdy před půlnocí byla v herně Bonver a hrála automaty, přičemž slyšela křik, který se stupňoval a ozýval se z prostoru jakoby toalet, čemuž nejprve nevěnovala pozornost. Po chvíli, kdy se šla podívat, viděla před barem „melu“, kdy majitelka ležela na zemi a nad ní se skláněli nějací mladíci, kdy jeden z těchto měl v ruce nějaký předmět – lesklou tyč. Manžela majitelky, který v herně vypomáhal, si nevšimla. Z daného stavu zpanikařila, kolem daných osob prošla a utekla ke vstupním dveřím herny, kde stála nějaká dívka a tyto držela. Poté z herny odešli čtyři mladíci, kteří majitelku napadali, kdy jeden z těchto měl v ruce lesklou tyč. Následně věc telefonicky oznámila Policii ČR a přivolala na místo záchrannou službu. Po svém návratu k baru, kde nacházela se majitelka tohoto i s manželem, zjistila, že tento měl nateklé oko a stěžoval si na bolesti zad, přičemž poté, co mu jeho manželka odhrnula tričko, viděla ránu na jeho zádech, ze které krvácel. Na místě pak vyčkala příjezdu záchranných složek. K osobám pachatelů uvedla, že jednalo se o Romy ve věku kolem 25 let, které nikdy předtím neviděla.
9. MUDr. Lucie Rolko, soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypověděla, že obžalovaného ██████████ vyšetřila v červnu 2017, tedy více než půl roku po spáchání činu. V dané době byl tento vazebně stíhán, spolupráce byla dostatečná, to jakož jeho ambulantní vyšetření k podání tohoto znaleckého posudku. Nejistila, že by obžalovaný v dané době či v minulosti, trpěl jakoukoliv léčitelnou duševní poruchou ani chorobou. Jeho osobnost byla vyhodnocena jako osobnost integrovaná, smíšeně poruchová s emočně nestabilními a disociaálními rysy, s intelektovými schopnostmi v pásmu lehké mentální retardace. Nebyla zjištěna závislost na alkoholu ani na psychoaktivních látkách. Standardním psychiatrickým vyšetřením nebyla taktéž zjištěna ani sexuální deviace. Obžalovaný ██████████ se činu nedopustil z motivace pravé duševní poruchy ani závislosti a čin nebyl ani spáchán ze sexuální deviantní motivace. V době činu nejevil obžalovaný příznaky forenzně závažné intoxikace ani opilosti. Dle dostupných informací se činu nedopustil ve stavu opilosti alkoholové, vyloučena tedy byla opilost patická komplikovaná a další psychopatie související eventuálně s alkoholem. Nedopustil se tohoto činu z motivace duševní poruchy, závislosti ve stavu alkoholového opojení ani ve stavu forenzně závažné intoxikace. Rozpoznávací schopnosti v době činu byly vyhodnoceny jako zcela zachované. Ovládací mohly být lehce snižené, a to vlivem jeho simplexní osobnosti a dané situační reakce. Toto snížení bylo forenzně nepodstatné a neblížilo se vymizení. Z psychiatrického hlediska jeho pobyt na svobodě není nebezpečný. Jeho nebezpečnost pramení z jeho osobnostních vlastností, z kombinace disociality a inferiorního intelektu a nízkého morálního standardu. Ochranné léčení ani jiné opatření není navrhováno. Nejsou dány podmínky pro uložení zabezpečovací detence. Schopnost obžalovaného chápat smysl trestního řízení byla vyhodnocena jako zachovaná a je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení. Obžalovaný byl schopen ovládat své jednání, věděl, co v danou chvíli činí, byl schopen rozpoznat nebezpečnost jeho jednání a vyhodnotit důsledky tohoto. K tzv. „spouštěcímu mechanismu“ není schopna se konkrétně vyjádřit, s ohledem na množství příbuzenských osob, mohlo se jednat o „skupinovou agresi“. Skutečnost v podobě toho, zda si obžalovaný v souvislosti se svým sníženým intelektem mohl danou situaci vyhodnotit jako závažnější, nežli skutečně byla, by neodhadla, obecně lze říci, že v situaci poměru tří mužů proti jednomu muži a jedné ženě, je jednoznačně známo, a to i u takto sníženého intelektu, kde je převaha. Své závěry učinila ze stavu, jak daný konflikt dopadl. Pokud by na místě docházelo k „nějaké strkanici“ a nebyla tam žádná krev, žádné viditelné poranění na jeho příbuzných, domnívá se, že se do toho připojil, protože to tak dělá obvykle. K otázce toho, zda osoba s tímto

intelektem, pokud by viděla situaci, která by „nám přišla normální“, může vyhodnotit i rozdílně, uvedla, že obžalovaný dobře ví, že pokud někoho napadne, může mu tím způsobit zranění a že pokud je tam núž, je toto zranění nebezpečné. Je obvyklé, a to bez ohledu na to, jak daná situace vypadá, že se tyto osoby vždy přidávají na stranu příbuzných. K lehké mentální retardaci, která byla u obžalovaného shledána, dále uvedla, že částečně vyšla z jeho sdělení, kdy tam byla jednoznačná simulace těžší mentální retardace, nicméně ta komunikace neprobíhala tak, aby bylo možno stanovit nižší stupeň mentální retardace. U obžalovaného to spočívá v nerovnováze osobnosti, na které, dle jejího názoru, podílí se jednak genetika a jednak prostředí, ve kterém vyrůstal. Pravděpodobně se zde kriminalita vyskytuje poměrně značně a standardně, kdy současně domnívá se, že obžalovaný ani neuváděl pravdivé informace dotýkající se jeho vzdělání a množství škol, které absolvoval. Pokud daná osoba vyrůstá „u nás“, vždy absolvuje školní docházku. Spíše jde o to, že má menší přehled, menší znalosti, menší informace, vychází z toho, co je v jeho rodině zvykem. Daný stupeň mentální retardace u obžalovaného, mu nebrání v tom, aby rozlišil, co je v zákonných mezích a co je nepřípustné pro společnost. Dané jednání byl zcela primitivní čin a obžalovaný dobře ví, že bít cizí osoby nemá. Toto byl nepochybně schopen rozlišit. Navíc „tam už bylo nějaké trestní řízení v minulosti“, má zkušenosti se svými příbuznými, takže ví, kde jsou hranice.

10. MUDr. Jana Markvartová, soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, potvrdila závěry svého znaleckého posudku, načež vypověděla, že vypracovala znalecký posudek na poranění jak paní [REDAKCE], tak i na poranění poškozeného [REDAKCE] s následujícími závěry. U poškozené z dostupné zdravotnické dokumentace lze dovodit, že u ní bylo objektivně zjištěno poranění v oblasti zad, a to poranění měkkých tkání, resp. pohmoždění měkkých tkání s otokem a kožním krvácením, v oblasti přechodu pravé boční plochy trupu a zadní plochy trupu. Toto poranění vzniklo účinkem tupého násilí o malé intenzitě a ze soudně lékařského hlediska toto poranění nedosáhlo závažnosti ublížení na zdraví. U poškozeného lze říci, že z dostupné zdravotnické dokumentace lze dovodit následující objektivně prokázaná poranění, a to jak poranění v oblasti obličeje, kdy jednalo se o poranění měkkých tkání v podobě krevního výronu, otoku, kožní oděrky a pohmoždění dolního rtu a dále bodné poranění hrudníku, a to bodné rány zad, která pronikala do pravé pohrudniční dutiny a byla spojena jak s nahromaděním vzduchu, tak i krve a zároveň s poraněním pravé plíce. Toto poranění vzniklo účinkem hroznatého předmětu ve směru jeho dlouhé osy, a to střední až relativně větší intenzitou, kdy toto poranění samo o sobě dosáhlo, ze soudně lékařského hlediska, závažnosti těžké újmy. Poranění v oblasti obličeje byla poranění povrchní a vznikla účinkem tupého násilí o malé intenzitě a tato poranění sama o sobě, ze soudně lékařského hlediska, nedosáhla závažnosti ublížení na zdraví. Poškozená uvedla úder tyčí do svého trupu. Tento úrazový děj, tzn. účinek tupého násilí v podobě úderu nějakým tupým předmětem, ať už je to kovová tyč, nebo nějaká tyč, je způsobila ke vzniku tohoto poranění. U poškozeného opakované údery pěší do obličeje, by vznik těchto poranění v oblasti obličeje mohly vysvětlit. Ve spisovém materiálu nebyl přesněji popisován nějaký konkrétní předmět ostrého rázu, který by mohl vést ke vzniku poranění bodné rány na zádech poškozeného. Lze tedy pouze v obecné rovině říci, že toto poranění vzniklo účinkem nějakého hroznatého předmětu. Úder židlí do oblasti zad by vznik poranění v podobě bodné rány nevysvětlil. U poškozené lze z dostupné zdravotnické dokumentace mít za objektivně prokázané pohmoždění měkkých tkání s otokem a kožním krvácením v oblasti přechodu pravé boční a zadní plochy hrudníku. Toto poranění bylo doprovázeno bolestmi. Samo o sobě si při lékařském ošetření nevyžádalo žádnou speciální léčbu. Poškozené bylo pouze doporučeno ledování, promazávání tohoto poraněného místa přípravkem, který tlumí bolest. V případě potřeby měla poškozená užívat obvyklé léky proti bolesti. Po ošetření v mostecké nemocnici byla předána do péče praktického lékaře. Na určité bolesti si poškozená stěžovala ještě začátkem prosince, tzn. nějakých 14 dní po předmětné události, nicméně ve zdravotnické dokumentaci z tohoto vyšetření nejsou popisovány žádné objektivní úrazové změny, proto

toto poranění ze soudně lékařského hlediska posoudila jako poranění nedosahující závažnosti ublížení na zdraví. U poškozeného, co se týká poranění v oblasti obličeje, byl tento převezen do nemocnice v Ústí nad Labem, kde tato poranění sama o sobě v podstatě nevyžádala si žádná speciální ošetření. Byly podávány léky tlumící bolest, ale tyto byly by podávány i v rámci jeho bodného poranění v oblasti trupu. Nelze dovodit, že by poranění v oblasti obličeje, se nějak komplikovaněji hojila, proto i tato poranění byla ze soudně lékařského hlediska posouzena jako poranění nedosahující závažnosti ublížení na zdraví. Co se týká bodného poranění hrudníku, bylo toto popisováno nahromaděním vzduchu a krve v pohrudniční dutině a bylo i spojeno s porušením pravé plíce. Toto poranění se projevilo i klinickými příznaky, bolestmi. Při lékařském vyšetření byl oslabený poslech nad pravou plicí, která byla kolabovaná, takže toto poranění si vlastně po převozu do ústecké nemocnice vyžádalo urgentní operační zákrok, který spočíval v nabodnutí v pravé pohrudniční dutině a v odsátí toho vzduchu a krve z pravé pohrudniční dutiny, což posléze vedlo k rozepjatí pravé plíce, kdy zároveň do pravé pohrudniční dutiny byl zaveden drén, který dále postupně měl odvádět a také i odváděl tekutiny, které by se tam nahromadily. Celkově si toto poranění vyžádalo hospitalizaci poškozeného v ústecké nemocnici, a to nejdříve na klinice ARO, protože si vyžádalo poměrně pečlivé sledování celkového zdravotního stavu a posléze byl přeložen na oddělení hrudní chirurgie, odkud byl již předán do péče praktického lékaře. Toto poranění ze soudně lékařského hlediska dosahuje závažnosti těžké újmy. K dotazům obhájců pak sdělila, a to nejprve k osobě poškozené, že tupé násilí může způsobit různě závažná poranění, zejména záleží, jaká intenzita toho tupého násilí se uplatní. Úder tupým předmětem do oblasti zad v obecné rovině, pokud by se uplatnila intenzita velká, mohl by vést např. ke zlomenině žebra, což by v obecné rovině, bylo poranění, které obvykle dosahuje závažnosti ublížení na zdraví, avšak každé poranění se musí posuzovat individuálně. Posléze pak k osobě poškozeného tak, že jeho bodné poranění vzniklo proniknutím hroznatého předmětu, což je vše, co k tomuto může uvést. V obecné rovině nejčastěji a i z praxe, jedná se o nůž. V daném případě nelze konkrétní předmět dovozovat. Je schopna vyjádřit se pouze k předestřenému úrazovému ději, včetně předestřeného účinkujícího předmětu. V rovině té, že to byl nůž a měl „vbod“ dosahovat délky 3 cm, tak k velikosti čepel lze uvést, že ta čepel by byla právě ten „vbod“, který byl vidět na povrchu kůže. Nejedná se o délku bodného kanálu. Právě ten nůž by tak zhruba mohl odpovídat té délce 3 cm, ale je to ve velmi obecné rovině. Nelze říci, že „vbod“ délky 3 cm, zcela jednoznačně rovná se šíři čepel, protože ta by mohla být i užší, neboť třeba vytahováním toho nástroje z těla, mohl se „vbod“ rozšířit. Nelze tedy toto jednoznačně zodpovědět a nelze mezi to dát rovnítko.

11. Soud měl k dispozici dále listinné důkazy, které byly přečteny. Úředním záznamem o ohledání místa přestupku s fotodokumentací je dokladováno samotné místo činu, tj. herna Bonver v Mostě v ulici Třída Budovatelů 2831.
12. Pořízenou fotodokumentací jsou dále doloženy rozměry a váha barové židle, tj. (7 345 g), jakož i kovové tyče tj. (délky 74 cm a váhy 0,560 kg), kdy rozměry a váhy těchto byly rovněž zaznamenány úředním záznamem Policie ČR.
13. Z lékařských zpráv poškozených; jednak [redacted] ze dne 18. 11. 2016, je mj. patrné, že tento byl dne 16. 11. 2016 napaden, kdy způsobeno mu bylo bodné poranění hrudní stěny vpravo pronikající mezi XI. a XII. žebrem, přičemž došlo k rozvoji hemotoraxu a pneumotoxu a dále způsobena mu byla zlomenina levé orbity, v důsledku čehož byl hospitalizován na JIP, a jednak [redacted] ze dne 16. 11. 2016, která při napadení v herně byla udeřena tyčí do oblasti zad vpravo, v důsledku čehož byl jí po lékařské prohlídce doporučen klidový režim, ledování pohmožděnin a užívání analgetik s tím, že byla předána do péče praktického lékaře.
14. Z protokolu o vydání věci vyplývá, že [redacted] byly vydány, to jakožto věci důležité pro trestní řízení; jednak igelitový sáček se zbytkem bílého prášku a jednak bílá šála

s černými a červenými pruhy, kdy obě tyto věci byly současně zdokumentovány v podobě fotografií.

15. Ze záznamu o orientační zkoušce na přítomnost psychotropních látek bylo zjištěno, že bílý prášek, který byl v igelitovém sáčku vydán [REDAKCE] (o hmotnosti 0,23 g včetně sáčku), vykazuje přítomnost metamfetaminu, což bylo současně zadokumentováno dvěma fotografiemi.

16. Z úředního záznamu Policie ČR o vyhodnocení kamerového záznamu z herny Bonver ze dne 16. 11. 2016 v časovém období od 22:00 do 22:50 hodin mj. vyvstává, že obžalovaný [REDAKCE] byl oblečen do světlé bundy a světlých kalhot s černou brašnou značky Adidas přes rameno a černých botasek, obžalovaný [REDAKCE] oblečen do tmavé bundy s její horní částí bílé barvy, světlých kalhot a černých bot, obžalovaný [REDAKCE] oblečen celý v černém s černými botami. Poškozený [REDAKCE] oblečen do zeleného trička, šedivé pruhované mikiny, modrých tepláků s bílými pruhy, obuty měl pantofle a [REDAKCE] oblečena do černých tepláků, černé mikiny a obuty měla taktéž pantofle. Z kamery č. 1 je patrné, že v čase 22:40:53 až 22:41:23 hodin přichází obžalovaný [REDAKCE] do herny k baru, kde za barem sedí poškozený [REDAKCE] a v prostoru za barem se pohybuje poškozená [REDAKCE], kdy ze zvukového záznamu je patrné, že obžalovaný [REDAKCE] něco [REDAKCE] nabízí ke koupi, což ona odmítá. V čase 22:41:24 až 22:42:21 hodin obžalovaný [REDAKCE] zachází na WC, kdy na zvukovém záznamu se ozve bouchnutí dveří z WC, [REDAKCE] za ním vchází na WC, kdy z prostoru tohoto je na zvukovém záznamu slyšet hádání, křik a rámus. [REDAKCE] si do ruky bere tyč a taktéž vchází na WC, kdy přes otevřené dveře je částečně vidět, že na WC mezi osobami dochází ke vzájemnému strkání. [REDAKCE] a [REDAKCE] vystrčí z prostoru WC obžalovaného [REDAKCE] ven do prostoru před barem, načež do provozovny vbíhají obžalovaný [REDAKCE] a obžalovaný [REDAKCE], kteří se rovnou zapojují do konfliktu. V čase 22:42:21 až 22:42:30 hodin obžalovaný [REDAKCE] napadá kopem a údery [REDAKCE] obžalovaný [REDAKCE] a obžalovaný [REDAKCE] přibíhají do herny a rovnou se zapojují do napadání [REDAKCE] kdy [REDAKCE] udeří v čase 22:42:22 hodin tyčí obžalovaného [REDAKCE] který ji v čase 22:42:25 hodin kope do břicha, obžalovaný [REDAKCE] se vrhá na [REDAKCE] a v čase 22:42:26 hodin chytá tyč, kterou tato drží v ruce, o tuto se přetahují, přičemž [REDAKCE] se vrací zpět na pomoc obžalovanému [REDAKCE] Obžalovaný [REDAKCE] tyčí udeří [REDAKCE] do krku před barem, v důsledku čehož se tato v čase 22:42:30 hodin udeří o pracovní desku baru a vzápětí oba padají na zem. V danou dobu kolem peroucích se osob k baru prochází neustanovený muž – návštěvník herny, který je oblečen do světle modré bundy s černým batohem na zádech a světlých kalhot, kdy tento zůstává stát u baru a vše sleduje. V čase 22:42:30 až 22:42:48 hodin [REDAKCE] běží k ležící [REDAKCE], kdy za jeho osobou rozebíhá se obžalovaný [REDAKCE], přičemž za těmito jde [REDAKCE] který sahá do brašny. Kolem peroucích se osob prochází k východu žena, která byla ustanovena jako [REDAKCE]. V čase 22:42:49 až 22:43:10 hodin obžalovaný [REDAKCE] kope do hlavy ležící [REDAKCE], obžalovaný [REDAKCE] tyčí dvakrát udeří do její ležící osoby, načež všichni tři obžalovaní odcházejí pryč z herny. Ha [REDAKCE] a [REDAKCE] jdou do prostoru za barem, přičemž na zádech mikiny [REDAKCE] v místech pravé lopatky, je vidět krev. V čase 22:43:45 hodin neustanovený muž odchází a k baru přichází další host, v němž byl ustanoven [REDAKCE]. Kamerou č. 3 není předmětný konflikt zachycen, je zaznamenán pouze příchod a odchod osob z herny, kdy při odchodu těchto je znatelné, že obžalovaný [REDAKCE] odchází s tyčí. Kamerou č. 7 je v čase 22:42:50 hodin na záznamu pouze zachycen probíhající obžalovaný [REDAKCE], který nese židli. Nad rámec záznamu kamery č. 1 bylo kamerou č. 8 zaznamenáno, jak v čase 22:42:30 hodin obžalovaný [REDAKCE] tyčí udeří [REDAKCE] do krku před barem, následkem čehož se tato udeří o pracovní desku baru a vzápětí oba padají na zem, kdy

obžalovaný [redacted] se zvedá do kleku a pokračuje v napadání ležící [redacted]. V čase 22:42:34 hodin běží [redacted] na pomoc ležící [redacted], přičemž za ním běží obžalovaný [redacted]. V čase 22:42:36 hodin obžalovaný [redacted] pravou rukou rozmachuje se a bodne [redacted] do zad do místa pravé lopatky, načež bodnutý se ihned odtahuje do místa, kde obžalovaný [redacted] stále napadá [redacted] a strhává [redacted] na zem. V čase 22:42:37 hodin je v pravé ruce obžalovaného [redacted] vidět čepel nože, nůž tedy drží. V čase 22:42:38 až 22:42:45 hodin [redacted] padá na zem a vzápětí se zvedá, načež je ihned napaden úderem obžalovaného [redacted] a obžalovaného [redacted]. Obžalovaný [redacted] přestává v napadání [redacted] a přechází k obžalovanému [redacted], který stále napadá ležící [redacted] a jde také k ležící [redacted] a při tom je ze zadu napaden kopem do zad od obžalovaného [redacted]. V čase 22:42:45 až 22:43:00 hodin obžalovaný [redacted] po kopu utíká z místa do prostor s automaty, obžalovaný [redacted] napadá kopem do hlavy ležící [redacted] a obžalovaný [redacted] tuto dvakrát udeří tyčí. [redacted] jde na pomoc ležící [redacted] přičemž je ze zadu napaden obžalovaným [redacted] a to dvěma údery židlí do zad. Poté již napadání končí a obžalovaní odcházejí z herny pryč. Uvedené skutečnosti byly současně zadokumentovány barevnými fotografiemi pořízenými ze zajištěného kamerového záznamu.

17.Z úředních záznamů Policie ČR mj. vyplývá jednak, že prohlídkou přilehlých travnatých ploch herny Bonver nebyl nalezen žádný nůž, ani tomuto podobný předmět, jednak že poškozený [redacted] byl hospitalizován v Masarykově nemocnici v Ústí nad Labem na oddělení JIP, kdy je již mimo ohrožení života, avšak schopen výslechu bude nejdříve 18. 11. 2016, jednak ztotožnění obou poškozených v herně Bonver, to včetně jejich poranění, kdy prohlídkou kamerového záznamu na místě byl zjištěn popis a počet pachatelů, což bylo předáno další policejní hlídce, která ihned počala po těchto pátrat, kdy podezřelé osoby byly následně zajištěny a ztotožněny. Při výslechu zajištěné osoby [redacted] bylo mj. zjištěno, že měl mít u sebe nůž, kterým bodl poškozeného a poté ho vyhodil do křoví, nebo do prostoru v okolí parku u bloku 95 tř Budovatelů. Tento však nebyl nalezen. Potom jednak, že dne 17. 11. 2016 po půlnoci, došlo policejní hlídkou ke kontrole muže, odpovídajícího popisu z dané herny, který nepředložil žádný doklad totožnosti a udával údaje „[redacted], nar. [redacted], kdy nesouhlasila jeho podoba s fotografií v CRO, načež byla zjištěna pravá totožnost osoby, kdy touto byl [redacted], o němž bylo zjištěno, že je v celostátním pátrání z důvodu vydání příkazu k dodání do výkonu trestu odnětí svobody. A jednak, že dne 16. 11. 2016 kolem 22:50 hodin byla policejní hlídka vysílanou relací městské policie informována o napadení v herně Bonver, v důsledku čehož vydala se do této herny, to společně s Rychlou záchrannou službou, přičemž útočníci se zde již nenacházeli, byl zde zraněný muž [redacted], který měl otevřenou ránu na zádech, a který chtěl z herny vykázat muže, který si měl na toaletách aplikovat drogy, protože jej daný muž měl napadnout, kdy na pomoc poškozenému vydala se [redacted] s kovovou bílou tyčí v ruce, načež do herny měli vběhnout další dva útočníci, napadnout jak poškozeného, tak i danou ženu, a to údery, kopy a taktéž kovovou tyčí, kterou jí sebrali, kdy současně mělo dojít i k úderu poškozeného židlí do zad a poškozená po úderech a kopech měla být odhozena na bar, kde se uhodila do hlavy, a po jejím pádu na zem do ní bylo opět kopáno. Poté útočníci z místa utekli. Pátrání po mužích počalo po prohlédnutí kamerového záznamu, kdy utíkající muži u bloku 97 nastupovali do vozidla Taxi, které bylo zastaveno a v daných mužích byli ztotožněni obžalovaný [redacted], obžalovaný [redacted], obžalovaný [redacted] a rovněž [redacted].

18.Z připojení s nárokem na náhradu škody poškozenou Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky je patrné, že náklady na ošetření obou poškozených byly vyčísleny na celkovou částku 49 463 Kč, kdy z této, částka ve výši 45 906,60 Kč odpovídá nákladům na léčbu poškozeného [redacted] a částka ve výši 3 556,83 Kč odpovídá nákladům na léčbu

poškozené [REDAKCE], přičemž s těmito poškozená zdravotní pojišťovna připojila se, coby s nárokem na náhradu škody.

19. Z usnesení Policie ČR, SKPV, odbor obecné kriminality, 1. oddělení obecné kriminality Praha 1 ze dne 19. 5. 2017 číslo jednací KRPA-178206-43/TČ-2017-001171-1 plyne, že tímto bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného [REDAKCE], pro zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku spáchaných ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, kdy spáchání skutku je datováno ke dni 16. 5. 2017.
20. Ze zprávy Magistrátu města Mostu, Odbor správních činností, Oddělení správní, je k osobě obžalovaného [REDAKCE] patrné, že proti tomuto bylo v jednom případě vedeno příkazní řízení, to pro přestupek proti občanskému soužití s datem spáchání 30. 7. 2016, za který byla mu uložena sankce v podobě pokuty ve výši 500 Kč.
21. Zpráva Statutárního města Kladno, Odbor správního, Oddělení přestupkového řízení, k osobě obžalovaného [REDAKCE] nevykazuje žádného záznamu, proti jeho osobě nebylo přestupkové řízení vedeno.
22. Ze zprávy Magistrátu města Teplice, Odbor správních činností, Oddělení přestupků, k osobě obžalovaného [REDAKCE] vyplývá, že v jednom případě nebylo pro přestupek proti zákonu o silničním provozu zahájeno přestupkové řízení a věc byla dne 27. 12. 2016 odložena a dále, že přestupek proti majetku svým spácháním datovaný ke dni 28. 4. 2017, nebyl dosud projednán.
23. Ze zprávy Magistrátu města Mostu, Odbor správních činností, Oddělení správní, k osobě obžalovaného [REDAKCE] vyvstává, že proti tomuto bylo ve třech případech v roce 2016 vedeno příkazní řízení, to vždy pro přestupek proti občanskému soužití spočívající mj. ve fyzickém napadání jiných osob, za které byla mu všech případech uložena sankce v podobě pokut, a to jednak ve výši 500 Kč, jednak ve výši 1 000 Kč a jednak ve výši 3 000 Kč. Přestupkové řízení vedené proti jeho osobě pro přestupek proti majetku, bylo dne 3. 3. 2015 zastaveno.
24. Ze zprávy Statutárního města Kladno, Odboru správního, Oddělení přestupkového řízení, bylo k osobě obžalovaného [REDAKCE] zjištěno, že proti tomuto bylo v jednom případě vedeno přestupkové řízení, to pro přestupek proti veřejnému pořádku s datem spáchání 5. 2. 2016 spočívajícím v nedovoleném uložení odpadu, uložena sankce – pokuta ve výši 1 000 Kč.
25. Z opisu rejstříku trestů osoby obžalovaného [REDAKCE], který vykazuje čtyř záznamů, mj. vyplývá, že tento byl opakovaně soudně trestán pro různorodou trestnou činnost, naposledy pak rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 1. 11. 2017 spisové značky 5 T 85/2017, který nabyl právní moci dne 20. 12. 2017, jímž byl ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2017 spisové značky 44 To 582/2017, odsouzen pro zločin loupeže podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku, přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku a přečinem poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 4 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, přičemž současně byl mu taktéž uložen zákaz pobytu vztahující se na hlavní město Praha, to na dobu 8 roků.
26. Z opisu rejstříku trestů obžalovaného [REDAKCE] je patrné, že tento byl v minulosti dvakrát soudně trestán pro různorodou trestnou činnost, naposledy pak rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 24. 9. 2018 spisové značky 4 T 52/2018, který nabyl právní moci téhož dne, jímž byl odsouzen pro přečinem výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců se stanovením zkušební doby ve výměře 24 měsíců, to za současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu

- Okresního soudu pro Prahu – západ ze dne 22. 12. 2016 spisové značky 14 T 238/2016, který nabyl právní moci dne 14. 3. 2017. Osvědčení je vyznačeno ke dni 4. 3. 2020.
27. Z trestního příkazu Obvodního soudu v pro Prahu 1 ze dne 5. 3. 2017 číslo jednací 44 T 17/2017 - 85, který nabyl právní moci dne 15. 3. 2017, se mj. zjišťuje, že obžalovaný [REDAKCE] byl tímto odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno d) trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavec 1 trestního zákoníku, spáchané ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců se stanovením zkušební doby ve výměře 2 roků.
28. Z trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 7. 2017 číslo jednací 2 T 65/2017 - 198, který nabyl právní moci dne 29. 7. 2017, je patrné, že obžalovaný [REDAKCE] byl tímto odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku se stanovením zkušební doby ve výměře 3 roků se současným vyslovením dohledu, kdy byl mu rovněž uložen trest zákazu pobytu v obvodu města Ústí nad Labem v trvání 1 roku, to za současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 5. 3. 2017 spisové značky 44 T 17/2017, který nabyl právní moci dne 15. 3. 2017.
29. Kamerovým záznamem z herny Bonver ze dne 16. 11. 2016 v časovém rozsahu od 22.00 hodin do 23.00 hodin je z různých pohledů kamer v podstatném dokumentován průběh projednávaného incidentu, přičemž je patrný jak způsob útoku ze strany obžalovaných vůči poškozeným, tak i obžalovaných stupeň agrese při tomto vůči jednotlivým poškozeným, to stejně jako při tomto využití zbraně, přičemž současně je zaznamenáno postupně se projevující krvácivé poranění na zádech poškozeného, které prosakovalo přes jeho oděv na jeho zádech.
30. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obou obžalovaných tj. [REDAKCE] a [REDAKCE] byla prokázána a není tedy pochyb o tom, že se tyto obžalovaní dopustili jednání, které je jim kladeno za vinu.
31. V hlavním líčení byly dále provedeny jednotlivé důkazy, z nichž jako usvědčující, lze jednoznačně využít výpovědi svědka [REDAKCE], který mj. vyjádřil se k událostem předcházejícím projednávanému incidentu, jakož i k tomuto samotnému, kdy velmi podrobně popsal jeho průběh a taktéž útočné a velmi agresivní jednání všech obžalovaných, to vůči osobě své, tak i vůči osobě poškozené [REDAKCE], přičemž současně mj. zcela jednoznačně, to s odůvodněním postavení jednotlivých útočníků – obžalovaných, označil za pachatele bodnutí své osoby, obžalovaného [REDAKCE], kdy jeho výpověď je podepřena jak kamerovým záznamem z předmětné herny, tak i policejním přepisem tohoto, kdy současně v podstatném, to zejména v popisu skutku a děje tomuto předcházejícímu, nalézá rovněž opory ve výpovědi [REDAKCE] jejíž výpověď lze, dle názoru soudu, coby usvědčující rovněž využít, to minimálně v uvedeném rozsahu. Pakliže [REDAKCE] mj. uvedla, že se domnívá, že útočníkem, jenž „bodnul“ poškozeného [REDAKCE], je obžalovaný [REDAKCE], je třeba k tomuto uvést, že nad rámec tohoto sdělila, že není schopna říci, „kdo mlátil ji a kdo pobodal pana [REDAKCE]“, přičemž takováto její domněnka není ničím podložena a je v rozporu s výpovědí samotného [REDAKCE] jakož i s kamerovým záznamem z herny a policejním přepisem tohoto, kdy v tomto směru její nejistota, která, dle názoru soudu, v ostatním nikterak nenarušuje její věrohodnost, je jednoznačně odůvodněna rychlostí a průběhem samotného incidentu na místě, kde ona sama byla osobou čelící opakovaným a velmi razantním útokům na svoji osobu, pročez lze jen stěží po její osobě požadovat jednoznačného označení daného útočníka, který ještě v danou chvíli nevyvíjel své agresivní projevy na její osobu, nýbrž na osobu [REDAKCE]. Výpověď poškozeného

v daném směru je pak současně podporována úředním záznamem Policie ČR, že kterého mj. vyvstává, že sám obžalovaný [REDAKCE] při svém zajištění policejnímu orgánu sdělil, že „měl mít u sebe nůž, kterým bodl poškozeného a poté ho vyhodil do křoví“, kdy samotné držení nože v předmětnou dobu právě obžalovaným [REDAKCE], taktéž vyplývá z jeho výpovědi, kde mj. připustil, že „nůž v ruce měl, ale zavřený“. Za usvědčující je pak rovněž možno využít výpovědi svědkyně [REDAKCE], která, byť nebyla daného incidentu přímo účastna, v předmětnou dobu byla na místě činu, kdy stav popsala mj. tak, že poté, co slyšela křik, který se stupňoval, viděla na zemi ležet majitelku herny, nad níž se skláněli nějací mladíci, kdy jeden z těchto měl v ruce lesklou tyč, přičemž na poškozeném zaznamenala jeho poranění, to mj. v podobě krvácející rány na jeho zádech, když současně k pachatelům vyjádřila se tak, že jednalo se o Romy kolem 25 let věku, kdy takováto její výpověď, byť v konkrétním postrádá detailů, v podstatném rozsahu koresponduje s výpověďmi poškozených. Usvědčujícími je pak třeba taktéž považovat vyřčené závěry MUDr. Lucie Rolko, která, coby soudní znalec, k osobě obžalovaného [REDAKCE], u něhož mj. shledala osobnost smíšeně poruchovou s emočně nestabilními a disociálními rysy s intelektovými schopnostmi v pásmu lehké mentální retardace, mj. uvedla, že tento se činu nedopustil z motivace pravé duševní poruchy nebo závislosti, kdy jeho rozpoznávací schopnosti byly zcela zachované, ovládací mohly být lehce snižené, avšak forenzně nepodstatně, přičemž obžalovaný byl schopen ovládat své jednání, rozpoznat jeho nebezpečnost a jednoznačně byl si vědom převahy sil na místě vůči poškozeným a taktéž zcela jistě věděl, že pokud napadne jiného, může mu tím způsobit zranění a pokud „je tam nůž“, je toto poranění nebezpečné. Jeho stupeň mentální retardace, mu nikterak nebránil v tom, aby rozlišil, co je v zákonných mezích a co je pro společnost nepřijatelné, kdy při takto primitivním činu dobře věděl, že bít cizí osoby nemá. Taktéž pak za usvědčující, dle názoru soudu, je možno využít vyřčených závěrů MUDr. Jany Markvartové, která jako soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství poté, co vyjádřila se podrobně k jednotlivým poraněním obou poškozených a následné léčbě těchto, jakož i k průvodním projevům těchto, mj. k úrazovému ději sdělila skutečnosti, které jsou ve shodě se skutečnostmi vyvalými z výpovědí obou poškozených, přičemž v tomto směru nebylo shledáno žádného rozporu.

32. Z listinných důkazů lze za usvědčující využít zejména Úředního záznamu o ohledání místa přestupku s fotodokumentací, jímž je dokladováno samotné místo činu, tj. herna Bonver v Mostě v ulici Třída Budovatelů 2831. Dále fotodokumentace, kterou jsou doloženy rozměry a váha barové židle, tj. (7 345 g), jakož i kovové tyče tj. (délky 74 cm a váhy 0,560 kg), kdy rozměry a váhy těchto byly rovněž zaznamenány úředním záznamem Policie ČR. Rovněž lékařských zpráv poškozených; jednak [REDAKCE] ze dne 18. 11. 2016, ze které je mj. patrné, že tento byl dne 16. 11. 2016 napaden, kdy způsobeno mu bylo bodné poranění hrudní stěny vpravo pronikající mezi XI. a XII. žebrem, přičemž došlo k rozvoji hemotoraxu a pneumotoxu a dále způsobena mu byla zlomenina levé orbity, v důsledku čehož byl hospitalizován na JIP, a jednak [REDAKCE] ze dne 16. 11. 2016, která při napadení v herně byla udeřena tyčí do oblasti zad vpravo, v důsledku čehož byl jí po lékařské prohlídce doporučen klidový režim, ledování pohmožděnin a užívání analgetik s tím, že byla předána do péče praktického lékaře. Dále pak protokolu o vydání věci, z něhož vyplývá, že [REDAKCE] byly vydány, to jakožto věci důležité pro trestní řízení; jednak igelitový sáček se zbytkem bílého prášku a jednak bílá šála s černými a červenými pruhy, kdy obě tyto věci byly současně zdokumentovány v podobě fotografií. Současně záznamu o orientační zkoušce na přítomnost psychotropních látek, ze kterého bylo zjištěno, že bílý prášek, který byl v igelitovém sáčku vydán [REDAKCE] (o hmotnosti 0,23 g včetně sáčku), vykazuje přítomnost metamfetaminu, což bylo současně zadokumentováno dvěma fotografiemi. Také pak úředního záznamu Policie ČR o vyhodnocení kamerového záznamu z herny Bonver ze dne 16. 11. 2016 v časovém období od 22:00 do 22:50 hodin, z něhož mj. vyvstává, že obžalovaný [REDAKCE] byl oblečen do světlé bundy a světlých kalhot s černou brašnou

značky Adidas přes rameno a černých botasek, obžalovaný [REDACTED] oblečen do tmavé bundy s její horní částí bílé barvy, světlých kalhot a černých bot, obžalovaný [REDACTED] oblečen celý v černém s černými botami. Poškozený [REDACTED] oblečen do zeleného trička, šedivé pruhované mikiny, modrých tepláků s bílými pruhy, kdy obuty měl pantofle a [REDACTED] oblečena do černých tepláků, černé mikiny, přičemž taktéž měla obuty pantofle. Z kamery č. 1 je patrné, že v čase 22:40:53 až 22:41:23 hodin přichází obžalovaný [REDACTED] do herny k baru, kde za barem sedí poškozený [REDACTED] a v prostoru za barem se pohybuje poškozená [REDACTED], kdy ze zvukového záznamu je patrné, že obžalovaný [REDACTED] něco [REDACTED] nabízí ke koupi, což ona odmítá. V čase 22:41:24 až 22:42:21 hodin obžalovaný [REDACTED] zachází na WC, kdy na zvukovém záznamu se ozve bouchnutí dveří z WC, [REDACTED] za ním vchází na WC, kdy z prostoru tohoto je na zvukovém záznamu slyšet hádání, křik a rámus. [REDACTED] si do ruky bere tyč a taktéž vchází na WC, kdy přes otevřené dveře je částečně vidět, že na WC mezi osobami dochází ke vzájemnému strkání. [REDACTED] a [REDACTED] vystrčí z prostoru WC obžalovaného [REDACTED] ven do prostoru před barem, načež do provozovny vbíhají obžalovaný [REDACTED] a obžalovaný [REDACTED], kteří se rovnou zapojují do konfliktu. V čase 22:42:21 až 22:42:30 hodin obžalovaný [REDACTED] napadá kopem a údery [REDACTED], obžalovaný [REDACTED] a obžalovaný [REDACTED] přibíhají do herny a rovnou se zapojují do napadání [REDACTED], kdy [REDACTED] udeří v čase 22:42:22 hodin tyčí obžalovaného [REDACTED], který jí v čase 22:42:25 hodin kope do břicha, obžalovaný [REDACTED] se vrhá na [REDACTED] u a v čase 22:42:26 hodin chytá tyč, kterou tato drží v rukou, o tuto se přetahují, přičemž [REDACTED] se vrací zpět na pomoc obžalovanému [REDACTED]. Obžalovaný [REDACTED] tyčí udeří [REDACTED] do krku před barem, v důsledku čehož se tato v čase 22:42:30 hodin udeří o pracovní desku baru a vzápětí oba padají na zem. V danou dobu kolem peroucích se osob k baru prochází neustanovený muž – návštěvník herny, který je oblečen do světle modré bundy s černým batohem na zádech a světlých kalhot, kdy tento zůstává stát u baru a vše sleduje. V čase 22:42:30 až 22:42:48 hodin [REDACTED] běží k ležící [REDACTED] kdy za jeho osobou rozebíhá se obžalovaný [REDACTED], přičemž za těmito jde [REDACTED] který sahá do brašny. Kolem peroucích se osob prochází k východu žena, která byla ustanovena jako [REDACTED]. V čase 22:42:49 až 22:43:10 hodin obžalovaný [REDACTED] kope do hlavy ležící [REDACTED] obžalovaný [REDACTED] tyčí dvakrát udeří do její ležící osoby, načež všichni tři obžalovaní odcházejí pryč z herny. [REDACTED] a [REDACTED] jdou do prostoru za barem, přičemž na zádech mikiny [REDACTED] v místech pravé lopatky, je vidět krev. V čase 22:43:45 hodin neustanovený muž odchází a k baru přichází další host, v němž byl ustanoven [REDACTED]. Kamerou č. 3 není předmětný konflikt zachycen, je zaznamenán pouze příchod a odchod osob z herny, kdy při odchodu těchto je znatelné, že obžalovaný [REDACTED] odchází s tyčí. Kamerou č. 7 je v čase 22:42:50 hodin na záznamu pouze zachycen probíhající obžalovaný [REDACTED], který nese židli. Nad rámeček záznamu kamery č. 1 bylo kamerou č. 8 zaznamenáno, jak v čase 22:42:30 hodin obžalovaný [REDACTED] tyčí udeří [REDACTED] do krku před barem, následkem čehož se tato udeří o pracovní desku baru a vzápětí oba padají na zem, kdy obžalovaný [REDACTED] se zvedá do kleku a pokračuje v napadání ležící [REDACTED]. V čase 22:42:34 hodin běží [REDACTED] na pomoc ležící [REDACTED] přičemž za ním běží obžalovaný [REDACTED]. V čase 22:42:36 hodin obžalovaný [REDACTED] pravou rukou rozmachuje se a bodne do zad do místa pravé lopatky, načež bodnutí se ihned odtahuje do místa, kde obžalovaný [REDACTED] stále napadá [REDACTED] a strhává [REDACTED] na zem. V čase 22:42:37 hodin je v pravé ruce obžalovaného [REDACTED] vidět čepel nože, nůž tedy drží. V čase 22:42:38 až 22:42:45 hodin [REDACTED] padá na zem a vzápětí se zvedá, načež je ihned napaden údery obžalovaného [REDACTED] a obžalovaného [REDACTED]. Obžalovaný [REDACTED] přestává v napadání [REDACTED] a přechází k obžalovanému [REDACTED]

██████████, který stále napadá ležící ██████████. ██████████ de také k ležící ██████████ a při tom je zezadu napaden kopem do zad od obžalovaného ██████████. V čase 22:42:45 až 22:43:00 hodin obžalovaný ██████████ po kopu utíká z místa do prostor s automaty, obžalovaný ██████████ napadá kopem do hlavy ležící ██████████ a obžalovaný ██████████ tuto dvakrát udeří tyčí. ██████████ jde na pomoc ležící ██████████ přičemž je zezadu napaden obžalovaným ██████████ a to dvěma údery židlí do zad. Poté již napadání končí a obžalovaní odcházejí z herny pryč. Uvedené skutečnosti byly současně zadokumentovány barevnými fotografiemi pořízenými ze zajištěného kamerového záznamu. Taktéž i úředních záznamů Policie ČR, ze kterých mj. vyplývá jednak, že prohlídkou přilehlých travnatých ploch herny Bonver nebyl nalezen žádný nůž, ani tomuto podobný předmět, jednak že poškozený ██████████ byl hospitalizován v Masarykově nemocnici v Ústí nad Labem na oddělení JIP, kdy je již mimo ohrožení života, avšak schopen výslechu bude nejdříve 18. 11. 2016, jednak ztotožnění obou poškozených v herně Bonver, to včetně jejich poranění, kdy prohlídkou kamerového záznamu na místě byl zjištěn popis a počet pachatelů, což bylo předáno další policejní hlídce, která ihned počala po těchto pátrat, kdy podezřelé osoby byly následně zajištěny a ztotožněny. Při výslechu zajištěné osoby ██████████ bylo mj. zjištěno, že měl mít u sebe nůž, kterým bodl poškozeného a poté ho vyhodil do křoví, nebo do prostoru v okolí parku u bloku 95 Tř. Budovatelů. Tento však nebyl nalezen. Potom jednak, že dne 17. 11. 2016 po půlnoci, došlo policejní hlídkou ke kontrole muže, odpovídajícího popisu z dané herny, který nepředložil žádný doklad totožnosti a udával údaje „██████████“, kdy nesouhlasila jeho podoba s fotografií v CRO, načež byla zjištěna pravá totožnost osoby, kdy touto byl ██████████, o němž bylo zjištěno, že je v celostátním pátrání z důvodu vydání příkazu k dodání do výkonu trestu odnětí svobody. A jednak, že dne 16. 11. 2016 kolem 22:50 hodin byla policejní hlídka vysílanou relací městské policie informována o napadení v herně Bonver, v důsledku čehož vydala se do této herny, to společně s Rychlou záchrannou službou, přičemž útočníci se zde již nenacházeli, byl zde zraněný muž ██████████, který měl otevřenou ránu na zádech, a který chtěl z herny vykázat muže, který si měl na toaletách aplikovat drogy, protože jej daný muž měl napadnout, kdy na pomoc poškozenému vydala se ██████████ s kovovou bílou tyčí v ruce, načež do herny měli vběhnout další dva útočníci, napadnout jak poškozeného, tak i danou ženu, a to údery, kopy a taktéž kovovou tyčí, kterou jí sebrali, kdy současně mělo dojít i k úderu poškozeného židlí do zad a poškozená po úderech a kopech měla být odhozena na bar, kde se uhodila do hlavy, a po jejím pádu na zem do ní bylo opět kopáno. Poté útočníci z místa utekli. Pátrání po mužích počalo po zhlédnutí kamerového záznamu, kdy utíkající muži u bloku 97 nastupovali do vozidla Taxi, které bylo zastaveno a v daných mužích byli ztotožněni obžalovaní ██████████ obžalovaný ██████████ obžalovaný ██████████ a rovněž ██████████. Také pak připojení s nárokem na náhradu škody poškozenou Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky, z něhož je patrné, že náklady na ošetření obou poškozených byly vyčísleny na celkovou částku 49 463 Kč, kdy z této, částka ve výši 45 906,60 Kč odpovídá nákladům na léčbu poškozeného ██████████ a částka ve výši 3 556,83 Kč odpovídá nákladům na léčbu poškozené ██████████, přičemž s těmito poškozená zdravotní pojišťovna připojila se, coby s nárokem na náhradu škody. A usnesení Policie ČR, SKPV, odbor obecné kriminality, 1. oddělení obecné kriminality Praha 1 ze dne 19. 5. 2017 číslo jednací KRPA-178206-43/TČ-2017-001171-1, z něhož plyne, že tímto bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného ██████████ pro zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku spáchaných ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, kdy spáchání skutku je datováno ke dni 16. 5. 2017.

33. Trestní minulost obou obžalovaných je pak doložena opisy rejstříku trestů, jakož i výše podrobně citovanými soudními rozhodnutími.

34. Sklony obžalovaného [REDAKCE] k páčání úmyslné trestné činnosti majetkového, jsou pak jednoznačně doloženy opisem rejstříku trestů a výše podrobně citovanými soudními rozhodnutími, z nichž je patrna trestná činnost páčána jeho osobou, jakož i pro ni uložené tresty, kdy nelze odhlédnout od skutečnosti, že závažnost jím páčané trestné činnosti graduje. Předmětné jeho sklony, nad rámec uvedeného, jsou taktéž patrné ze zprávy o pověsti Magistrátu města Mostu, kdy mj. byl opakovaně řešen a sankcionován pro přestupek proti občanskému soužití spočívající ve fyzickém napadání jiných osob.
35. Soud veden úvahami shora podrobně popsány, považuje výpověď obžalovaného [REDAKCE], kterou bodnutí poškozeného nožem zcela popírá a současně své násilné fyzické a agresivní jednání vůči poškozeným na místě omlouvá tím, že takto konal v sebeobraně a taktéž z důvodu ochrany napadeného bratra, za zcela osamoceně stojící, která, oproti výše podrobně rozvedeným usvědčujícím důkazům, nemá nikde opory, a současně za ryze účelovou s cílem vyhnout se či ponížít dopad sankce na jeho osobu za jeho velmi závažné protiprávní jednání.
36. K výpovědi svědka [REDAKCE] je třeba říci, že tato je pro dané řízení zcela nevyužitelná, neboť tento si ničeho nepamatuje a nevybavuje si, že by byl nějakému incidentu přítomen, obžalované nezná, neví, kde se herna Bonver nachází a v žádné herně nezaznamenal na nikom krvácivého poranění.
37. Výpověď svědka [REDAKCE], který mj. uvedl, že o incidentu ví, avšak tomuto nebyl přítomen, neboť čekal venku, přičemž pachatelem „bodnutí poškozeného“ označuje obžalovaného [REDAKCE] který se mu s tím měl sám svěřit, kdy současně tento měl disponovat nožem, jímž měl před hernou ze sáčku nabírat drogu, považuje soud za zcela nevěrohodnou, neboť tato není ničím podložena a je v rozporu s výše podrobně rozvedenými a obžalovaného [REDAKCE] z tohoto jednání, usvědčujícími důkazy, to zejména v podobě výpovědi samotného poškozeného [REDAKCE] který z bodnutí své osoby jednoznačně označil právě obžalovaného [REDAKCE] a současně v podobě samotného kamerového záznamu z herny, jakož i policejního přepisu tohoto, jimiž jsou tvrzení poškozeného v tomto směru podepřena, když k nevěrohodnosti této současně přispívá i sám svědek svými dalšími vyjádřeními, a to jednak v podobě toho, že v danou dobu byl krátce po užití návykové látky a jednak, když u osoby poškozené vyjádřil se ke zbrani, kterou tato na místě disponovala, kdy „vytáhla dva a půl metru dlouhou tyč a máchala s ní po nich, byla to stříbrná lešenářská tyč, asi 8 cm široká, se kterou se rozmachovala, jako kdyby hrála baseball, přičemž údery směřovaly asi na kluky“, což lze si jen stěží prakticky představit a zcela to odporuje rozměrům, na místě zadokumentované, téže kovové nohy od židle, když tatáž při skutku použitá, byla útočnický z místa odnesena. Soud rovněž danou výpověď hodnotí jako zcela účelovou s cílem danou roli „útočnicka s nožem“ přesunout na osobu obžalovaného [REDAKCE], o jehož osobě, coby o příbuzném – bratranci, zjevně ví, že tento, na rozdíl od dalších dvou obžalovaných, nenachází se aktuálně ve výkonu trestu odnětí svobody.
38. Na základě provedeného dokazování soud dospěl ke skutkovým závěrům tak, jak je výše rozvedeno a mohl přistoupit k právní kvalifikaci jednání obou obžalovaných. Soud má za prokázané, že obžalovaný [REDAKCE] jednak dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a spáchal takový čin opětovně a jednak jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví, kdy soud s ohledem na provedené dokazování nemá pochyb o tom, že místo činu je jednoznačně místem veřejnosti přístupným a současně obžalovaný [REDAKCE] byl již v minulosti, o čemž svědčí mj. opis rejstříku trestů jeho osoby, pro takovýto skutek odsouzen, přičemž provedeným dokazováním je současně doloženo, že poškozenému, který jej mj. jednoznačně usvědčuje, způsobil bodné poranění právě on a toto poranění, dle závěrů soudního znalce, jednoznačně ze soudně lékařského hlediska, dosáhlo závažnosti těžké újmy. Proto je jeho jednání kvalifikováno jako jednak přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku a jednak zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku. Soud má rovněž za prokázané, že

obžalovaný [REDAKCE] jednak dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a jednak dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jinému úmyslně ublíží na zdraví, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo, kdy soud s ohledem na provedené dokazování nemá pochyb o tom, že místo činu je jednoznačně místem veřejnosti přístupným, přičemž provedeným dokazováním je současně doloženo, že obžalovaný [REDAKCE] byl jedním z útočníků daného incidentu, při němž mj. došlo k objektivně zjiřitelným poraněním poškozených, avšak v daném případě, dle závěrů soudního znalce, ze soudně lékařského hlediska, nedosáhla tato závažnost ublížení na zdraví. Proto je jeho jednání kvalifikováno jako jednak přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku a jednak pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odstavec 1, 146 odstavec 1 trestního zákoníku. Takto zvolenou právní kvalifikaci u obou obžalovaných soud považuje ze zcela příléhavou nastalému a dokazováním zjiřtěnému stavu ve věci.

39. Obžalovaný [REDAKCE] svým jednáním naruřil zájem společnosti na ochraně jednak lidského zdraví a jednak klidného občanského soužití proti závažnějším útokům naruřujícími veřejný klid a pořádek. Po zvážení všech zákonných hledisek a s ohledem k uvedeným skutečnostem, dospěl soud k závěru, že na obžalovaného [REDAKCE] již nelze působit pouze pohrůžkou trestu ani některým z trestů alternativních, neboť jedná se o pachatele se sklony k páchání úmyslné trestné činnosti, který aktuálně vykonává citelný nepodmíněný trest odnětí svobody ve věznicí s ostrahou, který byl mu mj. taktéž uložen za závažnou úmyslnou trestnou činnost, kdy byť předmětného skutku dopustil se předtím, nežli byl opakovaně soudně trestán pro jinou jeho trestnou činnost, v důsledku čehož je místě ukládat souhrnný trest, přičemž závažnost jím páchané trestné činnosti zjevně graduje. Zdůraznit je pak, dle názoru soudu, taktéž třeba samotný způsob páchání předmětné trestné činnosti obžalovaným [REDAKCE], který jednoznačně byl si vědom silové převahy, když daného skutku dopustil se společně s dalšími dvěma obžalovanými mužského pohlaví, oproti čemuž stáli poškození v podobě muže a ženy, což samo o sobě vykazuje značný fyzický nepoměr sil, a to obzvláště za stavu, že při incidentu bylo současně mj. užito různých zbraní, to jak v podobě nože, tak i zařízení herny. Proto byl obžalovanému [REDAKCE] po zhodnocení veřkerých podstatných okolností uložen trest nepodmíněný, neboť jen tak lze vzhledem k jeho osobě zajistit účel trestu a rovněž souhrnný, neboť ke spáchání projednávaného skutku došlo dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin, a to v trvání čtyř a půl roku, kdy obžalovaný [REDAKCE] byl ohrožen trestní sazbou dle vůdčího ustanovení § 145 odstavec 1 trestního zákoníku na tři léta až deset let, přičemž vyměřený trest, dle názoru soudu, dostatečně odůvodňují výře podrobně rozvedené skutečnosti. Z polehčujících okolností lze, dle názoru soudu, zmínit toliko částečné jeho doznání, kdy soud současně při výměře trestu zohlednil i dobu, která od spáchání skutku uplynula, jakož i obžalovaným dodatečně projevenou lítost. Vzhledem k úvahám výře uvedeným, závažnosti spáchaného skutku, zároveň pak i s ohledem na osobu obžalovaného, považuje soud uložený nepodmíněný trest za zcela přiměřený a zjiřtěným skutečnostem příléhající, kdy současně byly zruřeny výroky o trestu, to z výře podrobně citovaných trestních příkazů, a to jednak ve věci vedené Obvodním soudem pro Prahu 1 pod spisovou značkou 44 T 17/2017 a jednak ve věci vedené Okresním soudem v Ústí nad Labem pod spisovou značkou 2 T 65/2017, přičemž soud rovněž v důsledku tohoto postupu, převzal výrok o uloženém zákazu pobytu v obvodu města Ústí nad Labem v trvání 1 roku.

40. Obžalovaný [REDAKCE] svým jednáním naruřil zájem společnosti na ochraně jednak lidského zdraví a jednak klidného občanského soužití proti závažnějším útokům naruřujícími veřejný klid a pořádek. Po zvážení všech zákonných hledisek a s ohledem k uvedeným skutečnostem, dospěl soud k závěru, že na obžalovaného [REDAKCE] lze jeřtě působit pouze pohrůžkou, a to v podobě trestu podmíněně odloženého na zkušební dobu, neboť jedná se o pachatele, který sice byl v minulosti opakovaně soudně trestán, avšak k těmto odsouzením

nelze v důsledku osvědčení přihlížet a na jeho osobu je třeba aktuálně hledět, jako na trestně bezúhonnou, přičemž tento byl současně toliko jedenkrát sankcionován pro přestupek. Proto byl obžalovanému [REDAKCE] uložen trest podmíněný, a to v trvání 15 měsíců, současně taktéž úhrnný, to s ohledem na množství jím spáchaných trestných činů, kdy tento byl dle vůdčího ustanovení § 146 odstavec 1 trestního zákoníku, ohrožen trestní sazbou na šest měsíců až tři léta, kdy současně byla mu stanovena zkušební doba v trvání 2 roků. Z polehčujících okolností nelze, dle názoru soudu, zmínit ničeho. Při ukládání trestu soud rovněž zohlednil dobu, která od spáchaní skutku uplynula. Vzhledem k úvahám výše uvedeným, závažnosti spáchaného skutku, zároveň pak i s ohledem na osobu obžalovaného [REDAKCE] považuje soud uložený podmíněný trest, jakož i délku zkušební doby, za zcela přiměřené a zjištěným skutečným příslušující.

41. Pro výkon trestu byl obžalovaný [REDAKCE] zařazen v souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť u jeho osoby nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
42. Soud rovněž vyhověl řádně a včas uplatněnému nároku na náhradu škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, a to zcela, která připojila se s celkovou částkou 49 463 Kč, kdy tato částka odpovídá řádně doloženým nákladům vynaloženým na lékařskou péči obou poškozených, přičemž všem třem obžalovaným, a to společně a nerozdílně, byla z této částky uložena povinnost hradit v částce 45 906,60 Kč, což jsou léčebné výlohy vztahující se k osobě poškozeného [REDAKCE] a obžalovaným; [REDAKCE] a [REDAKCE] byla pak, a to společně a nerozdílně, z celkové částky uložena povinnost hradit ve zbývající části, tj. 3 556,83 Kč, neboť tato odpovídá léčebným výlohám vynaloženým na ošetření poškozené [REDAKCE].
43. Soud dále nevyhověl řádně a včas uplatněnému nároku na náhradu škody poškozeného [REDAKCE], který se připojil s částkou ve výši 48 000 Kč s odůvodněním v podobě léčby jeho osoby, neboť pro rozhodnutí o této nebylo v rámci provedeného dokazování podkladu, z důvodu čehož soudu nezbylo, nežli za využití ustanovení § 229 odstavec 1 trestního řádu odkázat poškozeného [REDAKCE] s jeho nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.
44. Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu, neobsahuje tento rozsudek ohledně obžalovaného [REDAKCE] odůvodnění, neboť po jeho vyhlášení se; jak tento obžalovaný, tak i státní zástupce, vzdali odvolání, zároveň prohlásili, že netrvají na jeho odůvodnění.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Mostě. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Most 24. července 2020

JUDr. Jan Hartman, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Petrášková.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku III. právní moci dne 24.07.2020 ([REDAKCE]) a je vykonatelné dne 24.07.2020. Připojení doložky provedla Iveta Dědková dne 15.10.2020.